

Pamatlietas puses

Prasītāja: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Atbildētāja: Porr S. A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Savienības tiesību akti, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/35/EK (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾ 13., 20., 22. apsvēruma un Līguma 18. pants, kurā ir noteikts nediskriminācijas princips, pieļauj iespēju izslēgt kompensāciju par maksājumu kavējumu attiecībā uz tādiem darījumiem, kas pilnībā vai daļēji tiek finansēti no Eiropas Savienības struktūrfondi un Kohēzijas fonda, kā tas izriet no *ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* [Likuma par maksājumu termiņiem komercdarījumos] 4. panta 3. punkta c) apakšpunkta?

⁽¹⁾ OV 2000 L 200, 35. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā, 17. nodaļa, 1. sējums, 266.–229. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. novembrī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) —
JA/Skarb Państwa reprezentowany przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej,
Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości i Minister Finansów**

(Lieta C-745/18)

(2019/C 164/04)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: JA

Atbildētāja: Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. pants un 78. panta a) punkts, kā arī iepriekš spēkā esošie Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽²⁾ (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts un 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts, ko vērtē Tiesas judikatūrā noteikto dalībvalstu pienākumu izmaksāt atlīdzību vispārējo principu kontekstā (skat. it īpaši Tiesas spriedumus: 1991. gada 19. novembris, C-6/90 un

C-9/90, *Andrea Francovich* un *Danila Bonifaci* u.c./Itālijas Republika, EU:C:1991:428; 1996. gada 5. marts, apvienotās lietas C-46/93, *Brasserie du Pecheur*/Vācijas Federatīvā Republika un C-48/93, *The Queen/Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd* u.c., EU:C:1996:79), ir jāsaprot tādējādi, ka no 2004. gada 1. maija tie dalībvalstij, kas tajā dienā iestājās Eiropas Savienībā, rada pienākumu pieņemt tiesību normas, kurās maksātspēja administratoram ir paredzēta atlīdzība, tai pieskaitot pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par šo atlīdzību?

(¹) OV 2006, L 348, 1. lpp.

(²) OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. decembrī iesniedza Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polija) — Mikrokasa S.A. w Gdyni un Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO

(Lieta C-779/18)

(2019/C 164/05)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pamatlietas puses

Prasītāji: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Atbildētāja: XO

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2008/48/EK (¹) (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK noteikumi, jo īpaši 3. panta g) punkts, 10. panta 1. punkts un 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tā saucamo “kredīta izmaksu, kas nav procenti”, ko nosaka ar vienas likmes palīdzību saskaņā ar likumā noteikto aprēķināšanas formulu, kas aprakstīta 2011. gada 12. maija *ustawa o kredycie konsumenckim* (Likums par patēriņa kredītu, Dz. U. 2018.993, konsolidētā redakcija) 36.a pantā, nošķiršanu no tā saucamām “kredīta kopējām izmaksām patērētājam”, kas noteiktas minētajā direktīvā, tā, lai no patērētāja slēptu uzņēmēja faktiskās kredīta izmaksas, kas nav procenti?